

PLOUEN DINOSAURES!

Hi havia una vegada un vell poble enmig d'una selva a Pijnacker (Països Baixos), allà vivia un nen anomenat Fèlix.

En Fèlix tenia 10 anys, era un noi guapo, curiós i desordenat, vivia amb el seu gos. El seu gos es deia Botons. Era un gos salsitxa petit i amb les orelles grans, a més era de color blanc i amb taques de color marró fosc.

Un dia de tardor va ploure, no només va ploure aigua sinó també van caure dinosaures molt molt petits! Aquests dinosaures cada dia es van anar fent més grans, fins que un dia van ser suficientment grans per destrossar el vell poble. Així el poble es va pler de velociraptors multicolor.

Amb l'ajuda del foc van destrossar molt ràpidament les cases, arbres, cotxes i persones. Era molt greu, va sortir fins i tot a les notícies d'Holanda, Àustria, Espanya i molts països de europa.

Aquest fet prohibia sortir a les persones de les seves cases. Després d'uns dies el Fèlix tenia moltes ganes de descobrir perquè treien foc i també volia descobrir on s'amagaven els velociraptors.

Un dia va sortir de casa seva amagat, amb el seu gos saltxixa, Botons. Van seguir unes petjades de velociraptors, les van portar a una cova amagada darrere d'unes palmeres.

La cova era humida, fosca, amb estalactites i amb insectes rars. Abans d'arribar a la cova, Fèlix i Botons van haver de superar alguns obstacles. Van haver de creuar un rierol, pujar per arbres i caminar molta estona. Al final el Fèlix i el Botons, van aconseguir arribar a l'entrada de la cova, on els esperava el misteri de les criatures de foc.

Quan van entrar la cova estava plena d'ossos i més velociraptors dels que havien vist mai. En un moment que un velociraptor va treure foc, va poder veure que estaven protegint les seves cries. En Fèlix va entendre per què treien foc per la boca, perquè volien alimentar les seves cries. Des d'aquell dia va començar a portar-los menjar, després els va ensenyar a caçar i al final es van fer amics